

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Moscalov Leonid,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moscalov Leonid împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Lupu Leonid privind încasarea despăgubirilor de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 10 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Moscalov Leonid și menținută hotărîrea Judecătoriei Cahul din 12 septembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 15 octombrie 2013, Moscalov Leonid a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA, intervenient accesoriu Lupu Leonid privind încasarea despăgubirilor de asigurare.

În motivarea acțiunii reclamantul indică că, la 21 iulie 2010, în jurul orei 06:30, în satul Crihana Veche r-ul Cahul, s-a produs accidentul rutier, în urma căruia a fost deteriorat automobilul său de marca „AUDI A4”, număr de înmatriculare CH AS 423, de către Lupu Leonid, care se afla la volanul automobilului „VAZ 2108” cu număr de înmatriculare CH AT 736.

Menționează că, prin sentința Judecătoriei Cahul din 08 mai 2013, devenită definitivă și irevocabilă, Lupu Leonid a fost recunoscut vinovat de accidentul rutier sus numit și a fost condamnat în temeiul art. 264 alin. (1) Cod Penal.

Afirmă că, CIA „Asito” SA a confirmat că automobilul de marca „VAZ 2108” cu număr de înmatriculare CH AT 736 a fost asigurat de răspundere civilă auto și ca urmare a transferat la contul reclamantului 20000 lei cu titlu de recuperare a prejudiciului material cauzat.

Reclamantul indică că, întrucît suma prejudiciului a fost diminuată de către pîrît, reclamantul a formulat la 03 iulie 2013, o pretenție în adresa ultimului, solicitînd estimarea reală a pagubei cauzate, însă pîrîtul a comunicat că nu are temei de a revizui poziția sa în această materie.

Menționează că, nefiind de acord cu cele sus indicate, reclamantul a apelat la Agenția de Expertiză și Evaluare „PROEXPERT SUD”(licența seria A MMII nr. 016570) și potrivit raportului de expertiză nr. 290813PM din 30 august 2013, prejudiciul material, la cazul dat, a fost estimat la suma de 48009 lei.

La 17 iunie 2014, reclamantul a depus o cerere prin care a majorat cuantumul pretențiilor, astfel, reclamantul Moscalov Leonid solicită încasarea de la pârât a sumei de 48009 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 6460 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 12 septembrie 2014, s-a respins acțiunea înaintată de către Moscalov Leonid împotriva CIA „Asito” SA privind încasarea despăgubirilor de asigurare în sumă de 48009 lei ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 10 martie 2015, a fost respins apelul declarat de către Moscalov Leonid și menținută hotărârea Judecătorei Cahul din 12 septembrie 2014.

La 02 iunie 2015, Moscalov Leonid a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 10 martie 2015 și a hotărârii Judecătorei Cahul din 12 septembrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de către Moscalov Leonid împotriva CIA „Asito” SA privind încasarea despăgubirilor de asigurare.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015 este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu interpretarea eronată a legii.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Moscalov Leonid nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Moscalov Leonid, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Moscalov Leonid ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Moscalov Leonid.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas